

6 ianuarie – 12 ianuarie

Văd, vreau, iau

Textul de memorat: „Sămânța căzută între spini este cel ce aude Cuvântul; dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor înecă acest Cuvânt, și ajunge neroditor.” (Matei 13:22)

Iubirea de bani și de bunuri materiale poate lua mai multe forme. Ellen G. White ne dezvăluie planul Diavolului de a ne momi prin materialism: „Duceți-vă și împovărați-i cu grijile acestei vieți pe cei care dețin terenuri și bani. Înfățișați-le lumea în cea mai atrăgătoare lumină, ca să-și strângă comoara aici și să se atașeze de lucrurile pământești. Trebuie să facem tot ce ne stă în putință ca să-i împiedicăm pe cei care lucrează pentru cauza lui Dumnezeu să obțină mijloace care ar putea fi folosite împotriva noastră. Să păstrăm banii la noi. Cu cât vor strânge mai mulți bani, cu atât mai multe pagube vor produce împărăției noastre, îndepărtându-i de la noi pe supușii noștri. Determinați-i să le pese mai mult de bani decât de zidirea împărăției lui Hristos și de răspândirea adevărului pe care noi îl urâm. Atunci nu va trebui să ne mai fie teamă de influența lor, căci știm că fiecare persoană egoistă și lacomă va cădea sub puterea noastră și, în final, se va despărți de poporul lui Dumnezeu.” - *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, ed. 2007, p. 121

Din nefericire, planul lui pare să dea roade. Să analizăm aceste pericole și să vedem ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu să facem pentru a evita această capcană pentru viața spirituală.

Duminică, 7 ianuarie – Evanghelia prosperității

Unii predicatori populari de televiziune afirmă că Dumnezeu vrea să te binecuvânteze, iar dovada binecuvântării Sale este abundența de posesiuni materiale. Cu alte cuvinte, dacă ești credincios, Dumnezeu te va îmbogăți.

Ideea aceasta (sau variante ale ei) a căpătat denumirea de „evanghelia prosperității”: *Urmează-L pe Dumnezeu și El te va face bogat în bunuri pământești*. Ea nu este altceva decât falsă justificare teologică a materialismului, fiindcă ea spune în esență: *Vrei să fii materialist și să nu ai muștrări de conștiință? Atunci, avem o „evanghelie” pentru tine!*

Asocierea Evangheliei cu îmbogățirea garantată este o diversiune. Ea este contrară Scripturii și reflectă o teologie egocentrică, o jumătate de adevăr îmbrăcată în termeni biblici. În miezul acestei minciuni se găsește însuși germele păcatului: eul și dorința de a face ce-mi place mie.

Teologia „evangheliei prosperității” susține că, atunci când îi aducem daruri lui Dumnezeu, obținem în schimb garanția îmbogățirii materiale. Ea îl transformă pe Dumnezeu într-un fel de automat, în care pui banii și îți dai produsul solicitat, iar relația noastră cu El, într-una de afaceri: Eu fac pentru Tine ceva, iar Tu promiți să faci pentru mine ceva.

Aceasta este „evanghelia prosperității”.

1. Ce situație descrie Pavel și cum combate aceasta așa-numita „evanghelie a prosperității”? 2 Corinteni 8:1-5

Oamenii aceștia trăiau într-o sărăcie „lucie” (2 Corinteni 8:2) și, cu toate acestea, erau foarte generoși, dăruind chiar peste puterile lor. Textele acestea ne ajută să respingem falsă teologie a „evangheliei prosperității” care susține că, dacă viața ta este după voia lui Dumnezeu, vei avea parte de abundență materială ca dovadă a acestui lucru.

Ce exemple poți da de oameni credincioși lui Dumnezeu care nu sunt bogați din punct de vedere material și de oameni necredincioși care sunt totuși bogați din punct de vedere material? Ce ne spune aceasta despre interpretarea bogăției ca semn al binecuvântărilor lui Dumnezeu?

Luni, 8 ianuarie – Orbire spirituală

Biblia, și nu numai ea, ne învață că grijile vieții și bogățiile sunt trecătoare. Nimic din ce există aici nu durează veșnic. Cum spune Pavel: „Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd, căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice” (2 Corinteni 4:18). Creștinii care au ochii fixați pe grijile vieții și nu pe cărarea către cer și-au pierdut vederea spirituală. Și puține lucruri reușesc să ne orbească în mai mare măsură decât bogățiile. Helen Keller, care a fost oarbă, spunea: „Cea mai vrednică de plâns persoană din lume este cea care are ochi sănătoși și care totuși nu vede.” Biblia este plină de exemple de oameni orbi spiritual.

„Unii iubesc lumea aceasta atât de mult, încât ea le eclipsează dragostea pentru adevăr. Pe măsură ce comorile lor de aici se înmulțesc, interesul lor pentru comoara cerească scade. Cu cât au mai multe în lumea aceasta, cu atât se atașează mai strâns de ele, de teama de a nu le fi luată comoara râvnită. Cu cât dețin mai multe, cu atât au mai puțin de oferit altora, deoarece, cu cât au mai mult, cu atât se simt mai săraci. O, înșelăciunea bogățiilor! Ei nu vor vedea și nu vor simți nevoile cauzei lui Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, vol. 2, p. 267

Pierderea vederii spirituale este un risc pentru viața veșnică. Nu este suficient să-L zărim pe Isus vag, de la distanță; trebuie să privim „țintă” la El, să-L avem în centrul atenției.

2. Care este unul dintre pericolele cu privire la care ne avertizează Isus? De ce ne vizează aceste lucruri pe toți, fie bogați, fie săraci? Matei 13:7,22

Isus știe că toți avem îngrijorări, inclusiv financiare. Săracii se gândesc că nu au destul, bogații se gândesc cum să-și împlinească dorințele. Avem nevoie să ne asigurăm că îngrijorările nu „îneacă acest Cuvânt” în viața noastră. El ne avertizează cu privire la „înșelăciunea bogățiilor”. Bogățiile nu sunt un rău în sine, dar au puterea de a ne amăgi să apucăm pe calea către ruină veșnică.

Ce dovezi ale înșelăciunii bogățiilor vezi în viața ta? Ce decizii concrete poți lua pentru a te proteja de această înșelăciune?

Marti, 9 ianuarie – Pașii lăcomiei

Ca toate păcatele, lăcomia ia naștere în inimă. Ea pornește din interior și se manifestă prin anumite fapte.

3. Ce a făcut Satana pentru a o amăgi pe Eva să păcătuiască? Cum s-a folosit el de aceste metode de-a lungul secolelor pentru a-i amăgi pe oameni? Geneza 3:1-6

Industria publicitară pare a-și fi luat modelul de comercializare a produselor din cele întâmplătoare în Eden. Diavolul a prezentat fructul pomului interzis de așa manieră, încât să nască în Eva dorința de a avea mai mult decât avea deja și să o convingă că avea nevoie de un lucru în realitate nenesecar. Ingenios! Căderea ei ilustrează cei trei pași pe care îi facem cu toții atunci când cădem pradă lăcomiei: *văd, vreau, iau (fac)*.

Lăcomia poate fi, desigur, un păcat latent. Asemenea poftei, ea stă ascunsă în natura noastră pământească. Dar, în cele din urmă, când aduce rod, poate fi devastatoare. Poate strica relațiile, îi poate răni pe cei dragi și ne poate chinui mai târziu cu sentimentul de vinovăție.

În clipa în care iese la suprafață, ea calcă în picioare orice principiu. Regele Ahab a văzut via lui Nabot, și-a dorit-o și n-a mai vrut să mănânce până când regina i-a obținut-o prin uciderea lui Nabot (1 împărați 21). Acan nu a rezistat când a văzut mantaua și argintul, le-a râvnit și le-a luat (Iosua 7:20-22). Lăcomia este, în ultimă instanță, o altă formă de egoism.

„Dacă egoismul ar fi forma prevalentă a păcatului, atunci lăcomia ar putea fi considerată forma prevalentă a egoismului. Ideea aceasta [...] ne-o sugerează Pavel, când vorbește despre acele «vremuri grele» [2 Timotei 3:1] ale apostaziei finale, arătând că egoismul este rădăcina prolifică a tuturor relelor prevalente la momentul acela, iar lăcomia, primul lui rod. «Căci oamenii vor fi iubitori de sine, lacomi» [2 Timotei 3:2, trad. din engl.].” - John Harris, *Mammon*, p. 52

Cum putem să identificăm anumite tendințe către lăcomie în viața noastră?

Miercuri, 10 ianuarie – Lăcomia, căutarea folosului propriu

4. Cu privire la ce păcat suntem avertizați? Isaia 56:11

Pentru noi, ființele umane căzute, lăcomia poate fi un lucru la fel de normal ca respirația. Un lucru natural. Însă cu greu putem găsi ceva care să fie atât de mult în discordanță cu caracterul lui Hristos. „Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți” (2 Corinteni 8:9).

Numai Domnul știe cu adevărat care au fost consecințele lăcomiei de-a lungul istoriei. Ea a declanșat războaie. Ea i-a determinat pe oameni să comită crime care i-au dus la ruină pe ei și familiile lor. Ea se aseamănă cu un virus care își face cuib în gazda sa și care consumă tot ce este bun în ea până o acaparează cu totul. Este maladia celui care vrea să aibă totul: pasiunea, puterea și bunurile. Aceleași: *văd, vreau, iau*.

5. Ce aflăm despre puterea lăcomiei din trista relatare consemnată de Matei? Matei 26:14-16

Observă ce spune Iuda: „Ce vreți să-mi dați, și-L voi da în mâinile voastre?” Iată ce se întâmplă atunci când lăcomia neutralizează tot ce mai este bun în om! Iuda a fost unul dintre cei mai privilegiați oameni din câți au trăit vreodată: s-a aflat în preajma Fiului lui Dumnezeu întrupat, a fost martor la minunile săvârșite de El și L-a auzit rostind cuvintele vieții. Și, cu toate acestea, unde l-au dus lăcomia și avariția!

„Cât de delicat S-a purtat Mântuitorul cu acela care avea să fie trădătorul Lui! în învățăturile Sale, Isus stăruia asupra principiilor binefacerii, care loveau direct la rădăcina lăcomiei. El a făcut să treacă prin fața lui Iuda înfățișarea urâtă pe care o are lăcomia și, de multe ori, acest ucenic și-a dat seama că i se descrie caracterul și se arată păcatul lui, dar nu voia să-și recunoască și să-și părăsească nelegiuirea.” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 248

Dacă nu suntem atenți, și noi putem cădea pradă lăcomiei. Cum putem ține sub control această tendință naturală?

Joi, 11 ianuarie – Autocontrolul

6. Potrivit pasajelor de mai jos, cum se pot proteja creștinii, fie ei bogați sau săraci, de pericolele lăcomiei, avariției, iubirii de bani și de lucruri materiale? Faptele 24:24-26; Galateni 5:22-25; 2 Petru 1:5-9

Textele acestea abundă în învățături legate de modul în care ar trebui să trăim. Dar observă o idee comună: autocontrolul, stăpânirea de sine, sau, cum spune Scriptura, înfrânarea poftelor. Însușirea acesta poate fi deosebit de dificil de dobândit de către cei lacomi, avari și dornici să dețină lucruri. Doar autocontrolul (mai întâi stăpânirea gândurilor și apoi a faptelor) ne poate proteja de pericolele amintite mai sus.

Și putem exercita autocontrol doar în măsura în care ne supunem puterii Domnului. Singur, niciunul dintre noi nu-și poate învinge defectele, mai ales pe cele cultivate vreme îndelungată. Dacă vrem să obținem victoria asupra acestor înșelăciuni puternice, avem nevoie de Duhul Sfânt care să lucreze în noi. „Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda” (1 Corinteni 10:13).

Vineri, 12 ianuarie – Un gând de încheiere

Țelul suprem al omului este să fie fericit și satisfăcut. Însă împlinirea de sine prin materialism duce la ratarea acestui țel. Deși sunt convingși de acest lucru în sufletul lor, oamenii trăiesc mai departe cu obsesia acaparării, după principiul „văd, vreau, iau”. Și adventiștii de ziua a șaptea se confruntă cu ispita subscrierii la valorile materialismului. Dar acumularea continuă de bunuri nu poate genera fericire, satisfacție sau mulțumire. Generează în schimb probleme, după cum observăm în experiența tânărului bogat care a plecat de la Isus nefericit, deznădăjduit și abătut pentru că nu auzise sau nu obținuse ce-și dorise. „Valorile materialiste sunt asociate cu o subminare generalizată a bunăstării oamenilor, de la un grad redus de satisfacție și fericire, la depresie și anxietate, la probleme fizice, precum durerile de cap, și la tulburări de personalitate, precum narcisismul și comportamentul antisocial.” - Tim Kasser, *The High Price of Materialism*, 2002, p. 22

Metaforic vorbind, creștinii materialiști beau cu aroganță din fântâna bogăției, dar sunt deshidratați spiritual. Dacă vom bea însă din apa pe care ne-o oferă Isus, nu vom înseta niciodată (Ioan 4:14).

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Naum 2 – Țefania 2

1. Despre a cui rană se scrie că era fără leac?
2. Ce spune profetul Habacuc despre scopul pentru care Domnul i-a ridicat pe haldei?
3. În ciuda căror lipsuri spune profetul că tot se va bucura în Domnul?
4. Ce anume spune Țefania că nu va putea să-i izbăvească pe oameni în ziua mâniei Domnului?

Profeți și regi, capitolul 54

5. Ce anume corupe credința multora, distrugându-le spiritualitatea?